

Začátkem listopadu jsme zjistili, že se už začínají prodávat vstupenky na společný vánoční koncert libereckých kapel Jarret a Jen tak. Hned jsme si je zarezervovali a o několik dní později při návštěvě Liberce i vyzvedli. Začátkem prosince už bylo Ěčko, kde se to celé mělo 22.12. konat, skoro vyprodané. Kapely se však na základě nebývalé velkého zájmu o jejich společný

Společné vystoupení Jarretu a Jen taku

foto: Olina H. ©

projekt rozhodly uspořádat ještě druhý koncert o den později. Ten byl také poměrně rychle vyprodaný a kdo ví, jak by to dopadlo s případným třetím koncertem, kdyby na něj bylo do vánoc místo.

Krátce po půl osmé to všechno vypuklo. Nejprve vystoupil host Jarretu - kapela **Jen tak**. A nebo snad večer zahájili hostitelé? Kdo ví? Ale v každém případě se koncert nesl ve vánočním duchu, a to nejen zpěvem koled a vánočních písní, ale i předáváním dárků. Jen tak popřál Jarretu speciální verzi písně

Don't worry, be happy

, během které Martin Mráz ukazoval nad

hlavou na velkých cedulích česky psaná přání k anglicky zpívanému textu. Popřáli nejen kapele, ale každý člen Jarretu, včetně dvorního autora Bohouše Vašáka, měl svou vlastní ceduli s přáním. Celé to bylo zakončeno přechodem k písni

Don Quijote

, pro tento večer s malou úpravou textu: "

a školou procházím jen tak

". Ke konci první části večera si Petr Peuker pozval na jeviště svého malého synka, s nímž chtěl zazpívat koledu. Synek byl ale jiného názoru a celou dobu seděl tátovi na klíně mlčky. Asi ho zarazila návštěvnost koncertu a ke zpěvu ho nepovzbudila ani pomoc všech diváků.

Po přestávce navázal **Jarret** vánoční písní *Šla Maria* a pak se vrátil ke svému vlastnímu repertoáru, do kterého na oplátku zařadil píseň

Podkovy

od Jen taku. Protože kapely vzájemně netušily, co si ta druhá připraví, Jarret tuto píseň pojal, na rozdíl od svých předchůdců, vážně. Ovšem i během jejich vystoupení došlo na momenty

Jarret - Jen tak ve meste pod horama

Napsal uživatel Olina H.

Středa, 10 Leden 2007 04:00

docela veselé, např. při

Venku zuří jaro

diváky zaujal hostující Marek Ottl, který předvedl rytmicko-taneční kreaci, až se sám kapelník několikrát otáčel, aby viděl, co že se to za ním děje tak veselého. Marek Ottl ale nebyl jediným hostem kapely, v některých písních vytvořil ještě s dalšími třemi spoluhráči dechovou sekci. Vzhledem k výskytu obou kapel na jednom místě jsme se dočkali i oblíbeného dívčího tria v písni

Nedivím

se ve složení Peuker - Mráz - Watzl.

V závěru večera se malé jeviště docela zaplnilo, protože se tam shromáždili všichni účinkující a společně zapěli pár vánočních písní. Dočkali jsme se Vlasty s akordeonem; Marka Štulíra a jeho sóla na tamburínu; v koledě *Z jedné strany chvojka* doprovázeli zpívající Hanku všichni společně na nejrůznější flétničky, někteří i s rockovou vsuvkou; Honza Noha nám jako hlavní sólista zazpíval jaké to bylo, když hlídal ovce své a diváci mu zdárně pomáhali.

Tak to byla naše poslední návštěva Ěčka v loňském roce. Ještě jsme stihli všem popřát krásné vánoce a šťastný nový rok a mohli jsme se začít těšit na další večery v libereckých Lidových sadech. Třeba hned na 16. února, kdy společně s **Jarretem** vystoupí **Bratři Orffové**.